

[Knud Kristensen.]

fattende og betydningsfuldt, forlader det høje Folketing, vil jeg gerne have Lov til paa mit Partis Vegne at fremsætte nogle almindelige og principielle Betragtninger angaaende Forslagets Indhold og pege paa nogle af dets Fordele og ogsaa nogle af dets Mangler set fra vort Synspunkt. Jeg vil gerne begynde med at understrege de Udtalelser, jeg fremkom med i en kort Bemærkning ved Forslagets anden Behandling, at dette Forslag jo var en Overenskomst mellem forskellige Partier, ud fra forskellige Synspunkter, og at det derfor var klart, at det ikke var Udtryk for et enkelt Partis Synspunkter og altsaa heller ikke fuldt og helt Udtryk for mit Partis Synspunkter; ved en Overenskomst er der jo altid Ting, man er glad ved, andre Ting, man synes mindre godt om. Men stort set og i det hele taget kan jeg ikke se rettere end, at Forslaget betyder et Fremskridt i Forhold til den Sociallovgivning, vi har i Øjeblikket.

Forslaget er jo en Forenkling af den nugældende Lovgivning. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte, hvor mange Love der blev ophævet eller overflødiggjort ved denne Lovs Gennemførelse, og skønt jeg ikke har optalt disse, ved jeg jo, at det er et ret betydeligt Antal. Jeg tror, det er af Betydning baade for de Folk, der skal have Understøttelse og Hjælp, at de nu kan gaa hen og se i en enkelt Lov, hvad de har Krav paa, under hvilke Betingelser de har Ret til at faa dette eller hint eller kan ansøge om at faa denne eller hin Hjælp af det offentlige, og ogsaa for dem, der skal administrere Loven, at de nu i det store og hele kan undersøge i en enkelt Lov, hvordan der skal administreres, og ikke er nødt til at undersøge og sammenligne et stort Antal Love for at finde ud af, hvad der nu er Lov i det og det bestemte Tilfælde.

Jeg vender mig dernæst til Forslagets Indhold. Det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind at gennemgaa Forslaget i Enkeltheder, men jeg vilde, som sagt, gerne knytte nogle Bemærkninger til enkelte af de Hovedbestemmelser, der findes i Lovforslaget. Hvad angaar det første Kapitel, der handler om Forsørgerpligten, vilde jeg i og for sig have fundet det naturligt og rimeligt, om man i Stedet for at sætte den offentlige Forsørgelsespligt i Spidsen havde sat den private Forsørgelsespligt i Spidsen, men jeg indrømmer, at det er ikke det afgørende, hvad der kommer først, og jeg indrømmer ogsaa, at den højtærede Socialminister har Traditionen paa sin Side, idet de hidtil

gældende Love næsten altid er begyndt med det offentliges Forsørgelsespligt overfor de enkelte Samfundsmedlemmer. Naar jeg, som sagt, vilde have foretrukket, at man var begyndt med i Loven at fastslaa de enkeltes Forsørgelsespligt overfor dem nærtstaaende Personer, kommer det af, at efter mit Synspunkt er Forsørgelsespligten overfor dem, som staar en nærmest, i Virkeligheden det oprindelige, det til Grund liggende og fundamentale; først naar denne Forsørgelsespligt ikke kan opfyldes, fordi de paagældende mangler Evnen dertil, eller fordi de mangler Villien dertil — og i begge Tilfælde er det offentlige jo forpligtet til at komme til Hjælp —, er det, at Pligten for det offentlige til at træde til melder sig. Men jeg indrømmer, som sagt, at det er ikke det afgørende, hvad der kommer først, naar begge Dele staar der, og det er fastslaaet saaledes, at man kan forstaa, hvortil den private Forsørgelsespligt strækker sig, og hvor det offentliges begynder.

Ser vi da paa Forsørgelsespligten, saaledes som den nu er fastslaaet, betyder den nye Lov i Forhold til de gældende Love baade en Udvidelse og en Indskrænkning af de private Forsørgelsespligt. Den betyder en Udvidelse i den Forstand, at nu faar ogsaa Hustruen Forsørgelsespligt overfor Manden. Det er vel nok en Bestemmelse, som er tidssvarende. Kvinden skal jo nu have Ligestilling med Manden paa alle Omraader, og saa er det vel naturligt, at hun ogsaa faar det med Hensyn til Pligten til Forsørgelse overfor den med hende samlevende Ægtefælle. Det var Udvidelsen. En Indskrænkning betyder Loven derved, at en Ægtefælles Forsørgelsespligt overfor den anden Ægtefælles Børn af andre Forbindelser nu kun udstrækkes til at gælde, for saa vidt det vedkommende Barn medtages til Forsørgelse i det fælles Hjem, og kun varer, saa længe Barnets egen Fader eller Moder lever, og Ægteskabet vedvarer. Jeg skal ikke komme videre ind paa, hvad det betyder, men jeg tror at kunne sige, at begge Ændringer er baade rimelige og naturlige i Henhold til de Forhold, som nu forefindes.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til, er Spørgsmaalet om Forsørgelsesstedet. Som det nu er, har man foruden en Opholdskommune en saakaldt Forsørgelseskommune. Forsørgelseskommunen har Pligt til at afholde en betydelig Del af Udgifterne ved vedkommendes Forsørgelse, og der er mange forskellige Forhold, som skal undersøges for at faa afgjort, hvilken Kommune i Landet